

kommende Jærnbanebestyrelse selv betale det. — Saaledes er det altsaa i dette Tilfælde. I andre Tilfælde staar Sagen ganske anderledes, men ogsaa der kommer jeg til det Resultat, at Selskabet selv maa betale. Thi ved de seneste Baner betalte disse selv den fulde Ekspropriation; og ved nogle tidligere Baner have de betalt den halve Ekspropriation og Staten den halve. Men jeg mener, at dette Spørgsmaal har en mere reel Interesse, naar det drejer sig om Erstatningen af Beløb, hvor der kan være Spørgsmaal om, hvorvidt Staten eller Jærnbaneselskaberne selv skulle udrede dem. Jeg tror derfor, at det vilde være heldigt, hvis man overhovedet skal ind paa dette Punkt, Sneskærme, at man tillige tog en Bestemmelse om alle deslige Udgifter, om de skulle afholdes af de private Selskaber, uanset, hvorledes der oprindeligt er forholdt med Hensyn til Ekspropriationen af den til Banen anvendte Grund.

Jeg vil anmode den højtærede Minister om at optage disse Udtalelser med Velvilje, og jeg vil henstille til det ærede Ting og det Udvalg, som der nu maatte blive Anledning til at nedsætte til denne Sags Overvejelse, at tage Hensyn til de Bemærkninger, jeg saaledes har tilladt mig at fremkomme med.

Madsen-Mygdal: Det er ikke for at gøre nogen Indvending mod det foreliggende Lovforslag, at jeg har forlangt Ordet. Jeg finder dette Forslag saare naturligt; det er i sin Orden, at private Baner faa den samme Ret med Hensyn til de herhen hørende Forhold, som vi havde Lejlighed til at vedtage for nogle Aar siden med Hensyn til Udvidelsen af Statsbanerne. Jeg finder endogsaa, at det kunde være rigtigt at lade dette Lovforslag gaa videre uden nogen væsentlig Omtale, i alt væsentligt uforandret. Naar jeg alligevel har forlangt Ordet, er det for at udtale min Anerkendelse af Indholdet af § 2. Denne Paragraf giver nemlig de nærmere Regler for Sammensætningen af Taksationskommissionen. Ærede Medlemmer af det høje Ting ville jo erindre, at vi have vore første Bestemmelser med Hensyn til Sammensætningen af en saadan Taksationskommission fra tidligere Tid, nemlig i Forordning af 5te Marts 1845 § 10, ifølge hvilken Taksationskommissionen skal sammensættes af 5 Medlemmer, 3 valgte af Regeringen — det da værende Rentekammer, som det hed den Gang — og 2 af vedkommende Amts- og Byraad. Men i Loven af 10de Marts 1861 § 5 have vi en anden Bestemmelse, nemlig

den, at Taksationskommissionen skal bestaa af 5 Medlemmer, hvoraf den ene, nemlig Formanden, udnævnes af Regeringen, af Indenrigsministeren, de 2 af vedkommende Amts- og Byraad og 2 af de paa-gældende Lodsejere. Nu er Forholdet dette, at den Række af Jærnbanelove, vi have haft i en længere Aarrække, indeholde disse to Principper, eller disse to Maader at sammensætte Taksationskommissionen paa, i Flæng. Ifølge adskillige Love sammensættes Taksationskommissionen i Henhold til Forordningen af 1845, og ifølge adskillige andre sammensættes den i Henhold til Loven af 10de Marts 1861. Jeg har haft Lejlighed til enkelte Gange tidligere at anbefale, at vi naaede til udelukkende at benytte Reglen i Loven af 10de Marts 1861. Det glæder mig nu at se, at i dette Lovforslag er Loven af 10de Marts 1861 § 5 i alt væsentligt ordret optagen, idet Taksationskommissionen er sammensat saaledes, som det er vedtaget i denne Lov. Jeg vil udtale det Ønske, at vi maa naa til, at denne Regel ikke blot maatte blive vedtagen for denne Lovs Vedkommende, men maatte blive almindelig for Jærnbanelove i det hele taget. En saadan Regel har nemlig to Fordele. For det første naa vi derved til en vis Ensartethed i disse Forhold og komme ikke til, saaledes som vi have gjort hidtil, at vedtage i Flæng; og dernæst haaber jeg ogsaa, at det maa erkendes, at hvad der her foreslaas i Overensstemmelse med Loven af 1861, er retfærdigere og billigere end Bestemmelsen i Forordningen af 1845 og tager Hensyn til alle berettigede Krav i ulige større Grad end den sidstnævnte Lov.

Lunn: Det var just for at udtale noget lignende som det, der fremkom fra det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at jeg bad om Ordet. Det forekommer mig, at denne Lejlighed maatte kunne gribes — og jeg henstiller den Tanke til Overvejelse for den højtærede Minister — til at revidere Ekspropriationslovgivningen, og at det vilde være klogt at gøre det nu. Jeg tror, at der baade er noget forældet i Ekspropriationslovgivningen, og ogsaa, som det ærede sidsttalende Medlem fremhævede, nogen Uoverensstemmelse, der taler for at tage denne Sag op til en gennemgaaende Behandling for at faa den op til Dato eller faa den op til et Standpunkt, der passer til de nærværende Tider. Der er jo i Tidens Løb gjort store Forandringer, som ikke forelaa, da man lavede Lovene af 15de